

[Bmann.]

love for, at alle kneb er brugt. Det var med den største modvilje, at finansministeren og forskellige ministerier efterkom mit, jeg synes rimelige forlangende i udvalget om at få besparelserne opdelt i 3 kategorier: de reelle besparelser, udsættelser eller udskydelser, der vil komme igen på senere budgetter, og ændringer af budgetskøn — det, man budgetteknisk kalder udpresning af luft i det forelagte budget. Det viste sig da også, at af det, man kalder korrigerede skøn, som finansministeriet som en helt selvfølgelig og ganske uheroisk proces foretager hvert år under finanslovbehandlingen i bestræbelserne for at skaffe harmoni mellem budget og det senere statsregnskab, kunne man finde en hel del opført som et resultat af den dygtige regerings spareevne.

Staten har jo adskillige store byggesager løbende; når man kommer tættere på finansåret 1968-69, kan man gøre de udgifter, man skal afholde, mere sikkert op, og det kan føre til nedsættelser. Der er foretaget adskillige sådanne nedsættelser på områder, hvor jeg ellers ville være meget lidt sparevillig; men jeg stoler da på administrationsens oplysninger om, at der ikke her er tale om beskæringer, og kan for så vidt stemme for disse korrektioner. Det drejer sig om rigshospitalet og om flere byggesager under kulturministeriet. Men jeg vil da ikke anerkende nedsættelsen som en af regeringen gennemført besparelse, og hvis det var mig, der var finansminister, ville jeg skamme mig lidt over at opføre disse rettelser på besparelseslisten. Der er andre små fif, som jeg synes skal trækkes frem, for vi skal have åbenhed i disse budgetspørgsmål; de skal lægges op til folketinget, for der er så meget, der er unddraget folketinget her og helt overladt til administrationen og den pågældende minister.

Den ulyksalige nedskæring på skolebørns ferierejser på 11 mill. kr. er min-sandt en nettopbesparelse. Det er et dårligt sted at spare, først og fremmest af sociale grunde, og fordi det forstyrrer så

mange enkeltfamiliers dispositioner. Men det er symptomatisk, at man frisk opfører det som en nettopbesparelse og ikke samtidig laver en modgående postering for formindskede billetindtægter hos DSB. Det er altså et andet forsøg på en lille tilsnigelse. Det er den slags dumheder, som oppositioner skal leve af, og vi skal vel takke for dem — men det er jo kun småpenge, det drejer sig om her.

Alting bliver dyrere, når vi kommer over i militærbudgettet, og også de budgetmæssige udskjelser bliver større. Der findes en almindelig budgetforskrift, som vi har et finansministerium, et revisionsdepartement og et antal statsrevisorer til at våge over, og de får alle sammen penge for det. Denne forskrift går ud på, at de forskellige styrelser skal holde deres overslag så tæt som muligt op til, hvad der bliver styrelsens faktiske udgifter i det kommende finansår. Men denne forskrift gælder tilsyneladende ikke for forsvarsministeriet. Her har forsvarsforligets partier i stedet for lavet en slags sparekasse. Det går til på den måde, at forsvaret bare på budgettet skal opføre, hvad man kunne tænke sig at forbruge. Når statsregnskabet så udviser, at man faktisk har været så flink at bruge et mindre beløb, ja, så bliver beløbet skrevet op et eller andet sted som en opsparing, som man senere har ret til at forbruge i et kommende finansår. For at give et konkret eksempel er der på besparelseslisten fra regeringen opført 9,8 mill. kr., som flyvevåbnet har sparet på sin drift og vedligeholdelse af materiel, og regeringens begrundelse er, at det som følge af det nuværende reducerede antal flyvemaskiner er muligt at begrænse driftsudgifterne. Ja men det vidste man da vel også i forsvaret, da man opgjorde sine udgifter til budgettet i sin tid? Her er altså tale om en meget luftig besparelse. Der er sammenhæng med forligspartiernes hemmelige sparekasse.

Denne overbudgetteringstrafik må vi simpelt hen have stoppet. Jeg synes, det er ilde gerning, når en regering for folketinget